

Keresetük alátámasztására a felperesek hat jogalapra hivatkoznak.

Először is a felperesek az EK 81. cikk (1) bekezdésének alkalmazhatóságát vitatják, mivel a Bizottság által kifogásolt megállapodások nem ütköznek a kartelltilalomba. E tekintetben különösen arra hivatkoznak, hogy a MEGAL közös vállalkozás alapítását célzó, megengedett járulékos korlátozásokról van szó.

Másodszor a felperesek másodlagosan előadják, hogy a Bizottság a jogsértés időtartamát téves jogalkalmazással értékelte. E tekintetben úgy érvelnek, hogy a kifogásolt megállapodások már röviddel a liberalizáció kezdete után, de mindenképpen a 2004. augusztus 13-i formai megszüntető megállapodással megszüntek.

Harmadszor a felperesek a GDF/ENI és GDF/Enel ügyekben 2004. október 26-án hozott párhuzamos bizottsági határozatok által az érintettekkel szembeni hátrányos megkülönböztetésre arra hivatkoznak. Ezzel kapcsolatban előadják, hogy a Bizottság ezekben az esetekben az éppen csak bekövetkezett liberalizációra utalva eltekintett a bírság kiszabásától, és továbbá, hogy ezt kellett volna tennie a jelen ügyben is, mivel az esetek minden lényeges jellemző tekintetében összehasonlíthatók, illetve azonosak.

Negyedszer a felperesek úgy érvelnek, hogy az 1975. évi állítólagos korlátozások már elévültek, mivel a Bizottság általi utólagos vizsgálatok előtt több mint öt évvel megszűntek.

Ötödször a felperesek a bírság hibás kiszámítását kifogásolják.

Végül előadják, hogy a Bizottság megsértette a versenyjogi jogsértések betudhatóságára vonatkozó elveket, mivel az E.ON AG az E.ON Ruhrgas AG állítólagos jogsértéseit sem közvetlenül, sem közvetetten nem vonható felelősségre.

2009. szeptember 16-án benyújtott kereset — Centraal bureau voor de statistiek kontra Bizottság

(T-361/09. sz. ügy)

(2009/C 282/98)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Centraal bureau voor de statistiek (Hága, Hollandia)
(képviselő: R. van den Tweel ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

— Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a 2005. évi szerkezeti felmérés által okozott kiadásokhoz való hozzájárulások 546 818,77 euró összegben történő végleges kifizetéséről szóló 2009. július 7-i ESTAT/E-1/ME/ykl/eb D(2009) 10188 bizottsági határozatot;

— másodlagosan, az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot 38 295,55 eurós hozzájárulás utólagos megfizetésére a 2009. július 7-i határozat elfogadását követő 45. naptól az ezen összeg tényleges kifizetéséig esedékes kamatokkal együtt;

— az Elsőfokú Bíróság mindenesetre a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes álláspontja szerint a határozat sem a mezőgazdasági üzemek szerkezetére vonatkozó közösségi felmérések szervezéséről szóló, 1988. február 29-i 571/88/EGK módosított tanácsi rendelet (HL L 56., 1. o.) 1988 és 1997 között hatályos változatával, sem az általa a Bizottsággal kötött, a 2005. évi szerkezeti felmérés hollandiai elvégzésének vizsgálati költségeihez való közösségi hozzájárulásokról szóló megállapodással (a szerződés száma: 62102.2005.001-2005.055), sem a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvével, sem pedig az indokolási kötelezettséggel nem egyeztethető össze. A határozat mindenesetre helytelenül állapítja meg a felperes által kért hozzájárulást.

Első jogalapja keretében a felperes előadja, hogy a Bizottság — tévesen — nem nyújt részére hozzájárulást az 571/88 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése értelmében, hanem ehelyett arra hívta fel, hogy a keletkezett költségekre — és nem a felméréssel érintett mezőgazdasági üzemek számára — vonatkozóan terjesszen elő pontosabb adatokat. Mivel a rendelet 14. cikke a hozzájárulás legmagasabb összegét érintett mezőgazdasági üzemenként kifejezetten 700 000 euróban állapítja meg, bármely más értelmezés összeegyeztethetetlen a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvével.

Második jogalapja keretében a felperes előterjeszti, hogy az általa a Bizottsággal kötött megállapodás II.14.3. cikke a Ministerie van landbouw (mezőgazdasági minisztérium) által számlázott kiadásokra nem alkalmazható. A Bizottság e számlákat nem teljes mértékben tekintette tényleges, támogatható kiadásoknak. Mindenesetre a Bizottság határozata nem tartalmaz megfelelő indokolást.

Végül a felperes másodlagosan arra hivatkozik, hogy a támogatható kiadásokat — amennyiben a megállapodás II.14.3. cikke mégis alkalmazandó — helytelenül, vagy legalábbis oly módon

számították, hogy az további indokolás nélkül érthetetlen, mivel a Bizottság a közvetetten produktív órákat — tévesen — figyelembe vette az alkalmazandó óradíj kiszámításánál. A Bizottság megtámadott határozatban szereplő érvelése nem érthető és nem egyértelmű. Következésképpen a határozatot mindenképpen az indokolási kötelezettség megszegésével fogadták el.

A Közszolgálati Törvényszék F-39/08 sz., Lebedef kontra Bizottság ügyben 2009. július 7-én hozott ítélete ellen Giorgio Lebedef által 2009. szeptember 21-én benyújtott fellebbezés

(T-364/09. P. sz. ügy)

(2009/C 282/99)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luxemburg) (képviselő: F. Frabetti ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Közszolgálati Törvényszék F-39/08. sz., Giorgio LEBEDEF (lakóhelye: 4, Neie Wee, L-1670, Senningerberg, Luxemburg), az Európai Bizottság tisztviselője, segíti és képviseli: Frédéric FRABETTI (5, rue Jean Bertels, L-1230 Luxemburg) avocat à la Cour (a felperes kézbesítési címe az ügyvédi iroda címe) kontra az Európai Közösségek Bizottsága, képviselik: meghatalmazottai, kézbesítési cím: Luxembourg, alperes ügyben 2009. július 7-én hozott ítéletét, amelynek tárgya a fellebbező 2007. évi szabadságát 32 nappal csökkentő 2007. május 29-i, 2007. június 20-i, 2007. június 28-i, 2007. július 6-i határozatok, a 2007. július 26-án hozott két határozat és 2007. augusztus 2-i határozat megsemmisítése iránti kérelem;
- az Elsőfokú Bíróság adjon helyt a fellebbező első fokon előterjesztett kérelmeinek;
- másodlagosan az Elsőfokú Bíróság utalja vissza az ügyet a Közszolgálati Törvényszék elé;
- az Elsőfokú Bíróság határozzon a költségekről, és az Európai Bizottságot kötelezze azok megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen fellebbezéssel a fellebbező a Közszolgálati Törvényszék F-39/08. sz., Lebedef kontra Bizottság ügyben 2009. július 7-én hozott azon ítéletének hatályon kívül helyezését kéri, amely elutasította a fellebbezőnek a 2007. évi szabadságát 32 nappal csökkentő több határozat megsemmisítése iránti keresetét.

Fellebbezésének alátámasztására a fellebbező a következőkre alapított kilenc jogalapra hivatkozik:

- az Európai Közösségek tisztviselői személyzeti szabályzatának többek között a személyzeti bizottság összetételére és eljárására vonatkozó II. melléklete 1. cikke hatodik bekezdésének, továbbá a Bizottság, valamint a szakszervezetek és szakmai szervezetek közötti kapcsolatokat szabályozó keret-megállapodás 1. cikke (2) bekezdésének megsértése;
- a személyzeti szabályzat 24b. cikkén alapuló „szakszervezeti szabadság” fogalmának téves értelmezése és alkalmazása;
- a betegség vagy baleset miatti távolmaradásra vonatkozó végrehajtási rendelkezések megállapításáról szóló 2004. április 28-i bizottsági határozat „orvosi részidőre” vonatkozó III. c. pontjának, és különösen azon pontjának megsértése, amely kimondja, hogy „az esetlegesen igénybe vett éves szabadság napjai egész napként számolandók el”;
- a fellebbező egészségi állapotának figyelmen kívül hagyása;
- a „személyzet képviselőjében való részvétel”, a „szakszervezeti kirendelés” és a „szakszervezeti kiküldetés” fogalmának téves értelmezése és alkalmazása;
- a tényállás és a fellebbező állításainak elferdítése és eltorzítása, valamint a Közszolgálati Törvényszéknek a „jogosulatlan távolmaradások” SysPer2-ben való rögzítésére vonatkozó megállapításainak tárgyi pontatlansága;
- a Közszolgálati Törvényszék által a személyzeti szabályzat 57., 59. és 60. pontjában meghatározott „távolmaradás” fogalmának értelmezése során elkövetett téves jogalkalmazás;
- a Közszolgálati Törvényszék által a személyzeti szabályzat 60. cikkének alkalmazása során elkövetett téves jogalkalmazás; és
- a Bíróságnak az első nyolc jogalap keretében vitatott mérlegelésére vonatkozó indokolás hiánya.